

Publicerad 2005-03-02 20:21 av _Mian_

Människoträd

Att våga
ta språnget över
den med vattenfast färg uppritade linjen,
för att spegla det som är kärnan i dig
mot det som är kärnan i någon annan
kan vara som att skruva ur alla säkringar
och hoppa rakt ut i becksvartheten,
för att vid landningen upptäcka
att strået som du trodde var du
är ett träd med rötter
som sträcker sig vida mot ett annat människoträd,
med ett rotsystem som växt samman,
som burit upp marken, som legat i träda
sedan urminnes tider
i väntan på beträdas av fötter
som sjunger i samtakt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren _Mian_ med Poeter.se id #153 innehar upphovsrätten